

som lidt ældre unge – der uddanner sig, jo naturligtvis er hovedpersoner i forhold til det at uddanne sig og derfor er med til at definere kvaliteten i forhold til den faktiske måde.

Uddannelse til alle som målsætning betyder, at vi skal sørge for, at de, som har styrken, bruger den, uanset hvordan den defineres, men også at de, som mangler styrken, får de hensyn, der skal tages.

Man kan selvfølgelig altid diskutere, hvad der skal prøves hvornår i ens liv. Jeg synes, at det vil være hensigtsmæssigt, hvis man kan blive ved med at prøve ting af, også inden man går ind i en videregående uddannelse. Jeg synes, at billedet af, at alt skal prøves, inden man er 25, er lidt desillusionerende og lidt nedslående for os andre, som måske gerne fortsat vil udvikle os, også i vores arbejdsliv og i vores liv i øvrigt.

Det, som jeg opfatter som en anelse paradoksalt, er at se den kritik, som rapporten »Kvalitet i Uddannelsessystemet« har været udsat for, samtidig med at man siger, at kvalitet og flere midler hænger uløseligt sammen, for man kan ikke på den ene måde forkaste en rapport, som giver en vurdering af den samfundsmæssige dimension, og samtidig sige, at kvaliteten kun kan udvikles, hvis der stilles flere midler til rådighed.

Det, som er helt afgørende, er spørgsmålet om den måde, man arbejder med kvalitet på, hvordan vi ser på vores eget arbejdsområde. Det er afgørende, at man er villig til at overveje, om tingene nu bliver gjort på den rigtige måde i forhold til den måde, man måske valgte at gøre tingene på for 10 år siden. Langt hovedparten af de evalueringer, som er givet af de videregående uddannelser, har som en del af deres anbefalinger, at man inden for de nuværende bevillinger gør ting på en anderledes måde.

Det fører mig også over til at komme med nogle bemærkninger om det evalueringsinstitut, som vi planlægger, nemlig at vi ønsker, at evalueringen skal ses som en hjælp i en proces. Evalueringen som kontrol bliver meget hurtigt til en gold, indholdsløs procedure, men evalueringen som en hjælp i en proces i et fortsat arbejde mod at gøre det bedre vil være endog særdeles værdifuldt. Det vil også give ikke alene Folketinget, men også den folkelige opinion mulighed for at drøfte vores uddannelsessystem på et forhåbentlig noget mere kvalificeret grundlag.

De ting, som vi i øvrigt forestiller os, må jo bygge på nogle meget langvarige og meget velgennemtænkte forandringer, sådan at vi ikke kommer til at eksperimentere med en årgang.

Vi skal heller ikke eksperimentere med de ting, som fungerer godt, og her tænker jeg f.eks. på SU-systemet. Når jeg synes, SU-systemet er et godt system, er det, fordi det er en treenighed; det er dels et stipendium fra staten, det er dels nogle meget, meget favorable lån, som gives på et niveau, som gør, at man ikke kan forgælde sig, som man kunne før i tiden, og samtidig giver det mulighed for et erhvervsarbejde på et niveau, som sikkert er sundt og udmærket for de fleste, også selv om det ikke er direkte studierelevant, men blot giver mulighed for at prøve nogle af de sider af på sig selv, som man ikke bruger i sit studium.

Jeg synes, vi skal gøre vort bedste for at bevare SU-systemet, men også være ærlige og sige, at det har faktisk et meget fint niveau. Hvis man udnytter dets tre dimensioner, har man et levevilkår, som jeg mener er fuldt forsvarligt.

Jeg ønsker, som jeg også sagde indledningsvis, at vi får en langt bedre merit, men jeg ønsker, at vi gør det på en måde, så vi øger den enkelte studerendes ansvar for det, som skal tilgænes, og jeg ønsker også, at vi gør det på en måde, så vi sikrer uddannelsernes sammenhæng.

I spørgsmålene om kvote 2 vil jeg gerne i en parentes lade notere, at det at ændre på optagelsessystemet rent faktisk intet har med finanslovsbesparelser at gøre. Tværtimod vil det være endog særdeles omkostningsfuldt, hvis f.eks. en hel årgang begynder et år tidligere på uddannelser. Det kræver jo både, at de får SU, og at der er uddannelsespladser til rådighed for dem.

Kvotestystemet synes jeg bliver barokt, hvis man skal bruge en del tid på at skaffe sig ganske få ekstra point, f.eks. hvis man, som fru Christine Antorini sagde, mangler 0,1 eller 0,2 point. Der vil det være helt afgørende, at man i stedet for kan komme ind på det snit, som man har, og at flere kan komme ind på den måde.

Jeg synes, vi skal se optagelsessystemet som en meget nuanceret måde, hvorpå man kan finde ud af, hvilke kvalifikationer man skal have for at begynde på en uddannelse. I forhold til nogle uddannelser er det naturligt og rimeligt, at man har lang erhvervs erfaring; i forhold til andre er det ikke påkrævet.